

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΦΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 3.

Εὐνοίας..... 10

Πᾶσα αἰτήσις δεῖν νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
μῆς δεῖν νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΤΙΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρχαὶ σύμφωνα τῶ προγράμματι τοῦ

Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀντιποκρίτων της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ 400 Λ. ΤΗΣ ΥΨ. ΠΥΛΗΣ

Ἐχει λοιπὸν ἡ φιλα-θροπία πατρί-
δα διαβρίκει θρησκείαν καὶ χωρίζει φυ-
λὴν ἀπὸ φυλῆς; Οὕτως ἀντιλαμβάνο-
νται τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐννοίας οἱ
παρὰ τὸν Βόσπορον, οἵτινες τὰς 400
ὀθωμανικὰς λίρας διαθέσαν τηλεγρα-
φικῶς ὑπὲρ τῶν Μουσουλμανικῶν οἰ-
κογενεῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ φαίνεται τὴν
ἐπιτροπὴν ἀπορρίπτουσιν ὡς τὸ πολὺ
Ἑλλήνας, δεύτερον τηλεγράφημα ἐ-
πισκεπτικώτερον τοῦ πρώτου διατάσ-
σει ὅπως τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν διανεῖμῃ
εἰς τοὺς παθόντας Μουσουλμάνους ὃ
ἐν Αἰουκωσίᾳ Μουρτίῃ. Ἀλλὰ τοιαύ-
την πινὰ φιλάνθρωπιαν δὲν ἔπρεπε νὰ
σῶς ὁ κόσμος; ἢ ἀναμένει παρὰ τῶν
Σουλτάνου καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐ-
τοῦ, τῶν τσακίς διακρυφάντων ὅτι
κυριεύονται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνεξίτη-
σκείας καὶ ἰσότητος τῶν διαφόρων
φυλῶν τοῦ κράτους.

Οὐδεὶς ἐπὶ τῆς βιβλίου τοῦ Τουρ-
κικόν γράμμα. ὑπάρχουσιν ἄλλοι, οἵτι-
νες ἀντιλαμβάνονται ὑψηλὸν ἐρεὼν καὶ
εὐγενέστερον τῆς φιλάνθρωπίας, οἵτι-
νες οὐχὶ κείους λόγους ἀλλ' ἐμπρά-
κτως ἤδη τσακίς ἀπέδειξαν ὅτι ὁ-
ριζα τῆς φιλάνθρωπίας δὲν εἶνε οὐτε ὁ
εὐρωπαϊκὸς πῆλος. οὐτε τὸ τουρκικόν
πρίσκιον, ἀλλ' ἡ καλὴ τῆς πέντης καὶ
ἡ γυμνότης τοῦ ἀστέρου. Διὰ τοὺς ἀ-
στέγους Ἑλλήνας μόνον δὲν ἀπέρχον-
το βιβλίου εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν πρὸ
τρίων περὶ πρὸς ἑτῶν ὁ «Μικροῦλης» καὶ
ὁ «Γεωργίου», οὐδ' ὑπὸ τὰς σκιὰς,
ὡς ἐκόμισαν εἰς Ἰδὸν ἡ «Σαλαμινίον»
ἀνέπασαν τὰ καταπεπνημένα αὐτῶν
μῆλη μόνον οἱ παθόντες ἐκείνους.
Ἑλληνικὸν ἄρτον ἔφαγον οἱ παθόν-
τες ὑπὸ σεισμοῦ ἐν Σομοβράκη, κομι-
σθέντα ὑπὸ τῶν Ἑσάρων καὶ ὑπὸ
τὰς σκιὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐρυθροῦ
Σταυροῦ ἐκοιμῶντο τὰ στήθη τῶν
Ἑβραίων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Θεσ-
σαλονικίᾳ. Καὶ ὅτε πρὸ τινῶν ἑτῶν
ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὁμόφωνος ἐ-
ψήφισε 60 (60) δραχμὰς ὑπὲρ τῶν
κατὰ τὴν πρωτὴν πλημμύραν παθόν-
των Λεμεσιῶν δὲν ἔθετεν ὅρια οὐτε
πατριδῶς οὐτε θρησκείας, οὐτε φυ-
λῆς. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη εἰς φίλων

θρησκείας ἀντίληψις, ἥς δείγματα δι-
δόνται σήμερον ἐκ Βοσπόρου, τρανῶς
καταδείκνυσι πλὴν τίνες οἱ τὰς ἀνερ-
μάς τῆς δουταριστικῆς παρέχοντες, οἱ
τὰς φυλετικὰς διαιρέσεις καὶ τοὺς φυ-
λετικούς διαπληκτισμούς προκαλοῦν-
τες. οἱ ἐν παντὶ καὶ ἐν τῇ κοινῇ δου-
ταριστῶν ὑπεράνω πίστεως ἀρχῆς προ-
βάσσαντες τὴν φυλὴν αὐτῶν καὶ τὴν
θρησκείαν. Ἀλλ' οὐδεὶς ὑπὲρ τῆς ἡθω-
ρεα αὐτῆς πρόξενος μεζονος ὠρελίας
εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς. Καθ' ὅσον δὲν αὐ-
ριον ἡ ἐπιτροπὴ διανεῖμῃ εἰς τοὺς ἀ-
πόρους, ὑπὲρ ὧν καὶ μόνον ἐνεργου-
νται οἱ συνδρομαὶ, τὰς συνδρομὰς τῆς
ἀπανταχοῦ φιλα-θροπίας θὰ σκερῶν-
θῃ οἱ ὀθωμανοὶ ἐγένοντο κατὰ 400
λίρας πλουσιώτεροι καὶ κατὰ συν-
ίπταν ἡ ὅλη ἀναλογία τῶν ἐπὶ
τῶν συνδρομῶν θὰ μειωθῇ κατὰ 400
λίρας. Ἀρῶν οἱ συνδρομαὶ ἐνεργου-
νται ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ἀναμειβόμε-
ναι αὐτῇ ἐπιβάλλει τὴν διανομήν τοῦ δι-
καιῶ καὶ ὁ ὁρθὸς λόγος φαίνεται ὅ-
τι καὶ ἐπὶ τὰς μὲν τῆς ἐπὶ τῶν
συνδρομῶν ἐπιτροπῆς δικαιοπραγί-
α οὕτω πρέπει νὰ διανεμηθῇ τὴν
τῶν φιλάνθρωπων συνδρομῶν.

ΕΚ ΛΕΜΗΣΣΟΥ

Τῆ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.

Ὁ ποταμὸς κοντεῖται νὰ μᾶς πλῆξῃ
καὶ ἡ κυβερνήσις σ' ἐπιτεταί κατὰ
πῶς νὰ οἰκονομήσῃ ὀλίγα χρήματα
θυσιαζόμενα ὥστε χάριν τῆς οἰκονομίας
καὶ πιθανότητος ὑπερεκμετάλλειας καὶ
μετὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς κοίτης. Ἡ
κυβερνήσις μᾶς ἐπέκει προχθὲς διότι
ἡ ἐκμετάλλεια ἀρχήθῃ, τὰ ὑπὲρ τοῦ
μηχανικοῦ Νησιῶν ὑποδείχθησαν αἰ-
τῶν ὁ ποταμὸς δὲν νὰ ἐκτελεσθῇ, ἡ ἐ-
κτελεσθῇ καταστροφὴν. Ἐν τούτοις τότε
δὲν ἐλήφθησαν τὰ ὑποδείχθησαν μέτρα
καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τῇ λυγρῇ καὶ κατα-
στροφῇ. Ἀλλοίμονον ἀν καὶ πάλιν
ἐν τῇ ἐγνώσμένῃ τῇ
λασφυρῶν αἰτίας, μᾶς ἀρῇτῃ
νὰ πειροῦμεν.

Ἦν ἄργα κατέλιπε τὸν λιμένα ἡ
«Ἀρβουσα», ἀρῶν πρῶτον ἐφώτισε

τὴν πόλιν δι' ἀπλῆτου ἡλεκτρικοῦ φω-
τός. Αὐτὸ μᾶς ἔλιπε!

Διδοῦθι — ἀλλ' εἶνε ἀπίστευτον —
ὅτι ἡ Κυβερνήσις δὲν θὰ δώσῃ λεπτὸν
διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς κοίτης τοῦ Γα-
ρίλλη. Ἀλλ' εἶνε διαδόσεις, ἡ ὅποια δὲν
φύεται νὰ ἔχῃ οὐδὲν ἔχον, ὑποστά-
σιως ἡ ἀγαθότης τοῦ κόσμου
ποικιλοτρόπως ἐκδηλοῦται.

Εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς
πρόξενος τῆς γυμναστικῆς, τῆς νέας
ζωῆς. Ὁ ἀποσταλὴς ὁ γυμναστικός μας
σὺλλογος πρὸς ἀνέγερσιν τῆς γυμνα-
στικῆς. Ὁ τοῖχος μετὰ τοῦ κιγκλιδω-
τοῦ κατέπεσε, μένει δὲ ἡ θύρα, ἐρ ἥς
εἰσέρχεται ἀπὸ τῆς κομικῆς τῆς ἐπιγραφῆς
ἀπαγορεύεται ἡ εἰσόδος εἰς τοὺς μὴ
συνδρομητάς. Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη
ἀν ὁ Γαρίλλης εἶχεν ἐγγραφὴ συνδρο-
μητῆς.

Ἡ αὐτὴ κατάσταση, ἡ αὐτὴ νέ-
κρωσις, ἡ αὐτὴ ἀθλιότης. Ἡ Λεμεσι-
τῆς ὅλη πεθόρηται. Φαίνεται δὲ ὅτι
το πᾶν θὰ εἶνε βαρὺ. Εἰς τὸν περὶ-
πατὸν φυγὴ ζῶσα. Ἄλλοι καθαρίζουν
τὰ ἐπιπλά ἄλλοι διηγούνται — καὶ νὰ
ἴδωμεν ἀκόμη, ὡς ποτε — τὰ τῆς
πλημμύρας. ἄλλοι κρύπτονται μὴπως
καθ' ἑδὼν συναντήσουν δι' ὁφεί-
τε ὁ αὐτὸ κατὰ.

Καὶ οὕτω προηγουμένως γινώσκω δι-
ασκεδαστικώτατος. Θεάρεα, χωρισπε-
ρίδες, συναυλίσαι, ὅτι θέλετε. Παρί-
σαι. Νίκαια, Τίβον, ὡς τὸ περιέγρα-
φεν ἡ «Ἀκρόπολις».

Λίαντες κανένας μόνον νὰ τ' ἀ-
κούσῃ. Ἀλῆξ, Καβαλλάρια, Ρουσσικά-
κα ἡ «Μισρὺς» τοῦ Σαμάρα μας, ἐ-
λα αὐτὰ θὰ παύθω τὸν χειμῶνα
καὶ οἱ Βρυκόλλες τοῦ Ἰφὲν σήμερον
αὐρισ, ἐτοιμαζόνται ἀπὸ τὴν δραμα-
τικὸν θέατρον. Τί ναι, καὶ τί ὅχι! Παν-
ταχόθεν τῆς νήσου θὰ συρρεύσωσι καὶ
ἀναμένονται καθ' ἐκάστην.....
αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ
τοῦ περὶ τῶν.

Τί κατάσταση! τί ἀθλιότης! τί
κακομοιρία! τί κόσμος!

Λ.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ, 24 Νοεμβρίου 1894.

Καὶ ἐμὼς εἶνε ἀληθές. Τὸ ἀγγλι-
κὸν θησαυροφυλάκιον δὲν θυσιάζει πέν-
τε χιλιάδας λίρων, ὅπως ἐξασφαλί-
σῃ τὴν ζωὴν οὐτὼ χιλιάδων κατὰ
κῶν, οἵτινες οὐχ ἦτον ἀπὸ δεκαπέν-
τε ἐκαυτῶν μετὰ πρωτοφανοῦς ἀνε-
κτικότητος πληροῦσιν αὐτὸ καθ' ἐξέ-
στην διὰ τῶν καρπῶν, οὐς παράγου-
σιν ἐν ἐντίμῳ ἐργασίᾳ, ἀρθρῶνους γύ-
νοντες θρόμβους ἰδρώτους.

Εἶνε ἀληθές! Ἡ κυβερνήσις ἀρ-
νείται νὰ δώσῃ λεπτὸν πρὸς ἀλλαγὴν
τῆς κοίτης τοῦ Γαρίλλη. Ἀρῶν πρῶ-
τον ἡθιλήτην νὰ τὰ μπαλλώ-
σου νὰ κατὰ τὸ σύνθημα διὰ μικρὰς
τίνος νέας κοίτης, παρωδίας ἔργου
σοβαροῦ, τῆς πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἀ-
στοχον τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης καὶ
ἀποφασίζαντες τὴν κατασκευὴν τῆς
διώρυγας ἀπὸ τοῦ ἱπποδρομίου καὶ
πέραν, μᾶς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ἐκμυζών-
τες 210 χιλ. λίρων κατ' ἔτος ἀπὸ
τῶν πτωχῶν Κυπρίων, δὲν δυνάμει-
νὰ δώσωμεν λεπτὸν! Ὡ! τοὺς πτω-
χοὺς, τοὺς κακομοιροὺς! Νὰ ἐξοδύστη
λοιπὸν τὸ Λεμεσιῶν! Πῶς ἡκούσθη
τοιαύτη διακρίσις δημοτικῶν καὶ κυ-
βερνητικῶν καθήκοντων, ποῦ ἡκού-
σθη διὰ δημοσίᾳ ἔργα νὰ ἐξοδύστη τὸ
δημαρχικὸν ταμεῖον παρὰ πάντα δι-
καιον καὶ ὁρθὸν λόγον; Ἐν Ἑλλάδι
ὅτε πρὸ τριετίας εἶχεν ἀπορασιθῇ νὰ
διαγετεθῇ τὸ νερόν τῆς Κωπαίδος εἰς
Ἀθήνας, τὰ ἐξέδω ἐπρόκειτο νὰ ἐπι-
βαρύνωσι τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις καὶ
ἔχεται τὴν συνομολόγησιν σχετικῶς
δανείου. Ἐν Κύπρῳ νὰ πληρώσῃ ὁ
ἄνθρωπος διώρυγας ποταμῶν! Ἀλλὰ
τε διατὶ νὰ μὴ ἐξαναγκάσῃται ὁ ὀθ-
μος εἰς κατασκευὴν λιμένων καὶ ἀπο-
βαθρῶν καὶ γεφυρῶν ἀκόμη, διατὶ;
Εἶνε αὕτη δικαία, εὐλογος, ἡ νόμιμος
ἀντίληψις τῶν καθηκόντων ἐκάστου
ἡ εἶνε ἀλλόκοτος καὶ πρωτοφανὴς φι-
λαργυρία, μετατρέπουσα τὸν ὑπουργόν
τοῦ θησαυροφυλακίου εἰς τυχαῖον
μπακαλάλην συζητούντα περὶ
τῆς ἀξίας τῶν φασολίων καὶ τῆς μυ-
ρωδάτης ἡ τῆς μουσκομοισμένης
του; Τί ἀνέλπιστα, τί ἀπελπιστικὰ
εἶνε αὐτά; Τίς ὑπέθετε ποτε τοιαύτην
ἐξ Ἀγγλίας ἀπάντησιν;

